

hollandske formandskab har taget udgangspunkt i det irske papir.

Afsnittene om åbenhed, om nærhed og om de nationale parlamenter er alle ganske detaljerede i det irske papir, og det afspejler, at vi allerede er nået langt i forhandlingerne om emnerne.

Med hensyn til åbenhed er det positivt at konstatere, at der er bred tilslutning til traktatfæstelse af et generelt åbenhedsprincip såvel som til en ret til aktindsigt.

Ligeledes afspejler det irske papir de danske ønsker om offentliggørelse af afstemningsresultater og stemmeforklaringer. Og det fastslås også, at erklæringer til mødeprotokollen skal offentliggøres, når Rådet optræder som lovgivende myndighed.

De danske ønsker om traktatbestemmelser om åbne debatter i Rådet har fået en mere skeptisk modtagelse, og det punkt er ikke medtaget i det irske udspil. Her kæmper vi op ad bakke, og jeg finder det tvivlsomt, om det vil lykkes at få bestemmelser om dette med i den nye traktat.

Overordnet bør det dog ikke overskygge det positive i, at de to afgørende principper om åbenhed og aktindsigt stadfæstes. Meget er allerede nået i retning af større åbenhed i de seneste år, ikke mindst som følge af Danmarks indsats. Regeringskonferencen tegner til at give endnu et skub i rigtig retning.

Hvad angår nærhed og nationale parlamenter, synes alt at pege i retning af to protokoller. For det første en protokol fæstelse af Edinburghkonklusionerne om nærhed, dvs. bestemmelser, der angiver rammer for EU-institutionernes overholdelse og administration af nærhedsprincippet.

For det andet en protokol om de nationale parlameters rolle. Sådan som sidstnævnte fremtræder i formandskabets dokument, afspejler den i vidt omfang det danske forslag. Det irske forslag omfatter regler om hurtig fremsendelse af grøn- og hvidbøger, rettidige kommissionsforslag og en mindre tidsperiode for en sags behandling i Rådet. Endvidere indeholder forslaget bestemmelser om inddragelse af COSAC. Alt i alt er der set med danske øjne tale om en rigtig og en positiv udvikling vedrørende nærhed og nationale parlamenter.

Åbenhed og de nationale parlameters rolle har endnu ikke været drøftet under det hollandske formandskab. Det sker i løbet af april, som også hr. Steen Gade var inde på. Det er ikke et udtryk for en nedprioritering fra formandskabets side, men et udtryk for, at man allerede er

nået ganske langt på disse områder. Når nærhed og spørgsmål om demokratisk kontrol og de nationale parlamenter atter tages op, vil vi sætte ind for at sikre de allerede opnåede resultater, og vi vil arbejde for, at også de sidste elementer i vores forslag som f.eks. ønsket om flere åbne debatter vil blive afspejlet i den endelige traktattekst.

Samarbejdet om retlige og indre anliggender har været et hovedemne i de hidtidige drøftelser under det hollandske formandskab. Vi har under disse drøftelser fra dansk side vedvarende understreget betydningen af, at de nationale parlameters rolle styrkes i søjle 3-samarbejdet. Det er en naturlig konsekvens af, at samarbejdet udvikles. Flere lande, herunder Frankrig og Storbritannien, har ligeledes arbejdet for en større rolle for de nationale parlamenter i samarbejdet om de retlige og indre anliggender.

Sammenfattende kan jeg for det første fastslå, at regeringen har arbejdet aktivt og målrettet for at nå resultater vedrørende åbenhed og en styrket rolle for de nationale parlamenter.

For det andet kan jeg konstatere, at forhandlingerne peger i retning af, at Danmark kan få opfyldt en betydelig del af vore ønsker om resultater på områderne.

Og for det tredje kan jeg garantere, at regeringen også i den sidste og afgørende fase vil fortsætte sin offensive indsats for større åbenhed og en styrket rolle for de nationale parlamenter.

Det er i rammen af regeringskonferencen, de aktuelle drøftelser om åbenhed og demokratisk kontrol foregår. Sådan må det selvfølgelig være. Det er ikke realistisk at arbejde f.eks. for ændringer i Rådets forretningsorden, mens regeringskonferencen arbejder. Derfor koncentrerer vi indsatsen i regeringskonferencen. Men samtidig, vil jeg understrege, er vi i tæt kontakt med ligesindede medlemslande med henblik på at afklare mulighederne for initiativ uden for og ikke mindst efter regeringskonferencen. Også her er vi i det daglige arbejde i Bruxelles i front for at sikre størst mulig åbenhed.

Vi arbejder også for at sikre den størst mulige adgang til aktindsigt, og vi arbejder systematisk for at få offentliggjort de erklæringer, der fortsat måtte fremkomme. Regeringen arbejder for, at regeringskonferencen resulterer i et styrket grundlag for større åbenhed og demokratisk kontrol. Efter regeringskonferencens afslutning skal vi bruge det styrkede grundlag som udgangspunkt for en fortsat offensiv dansk politik på området.